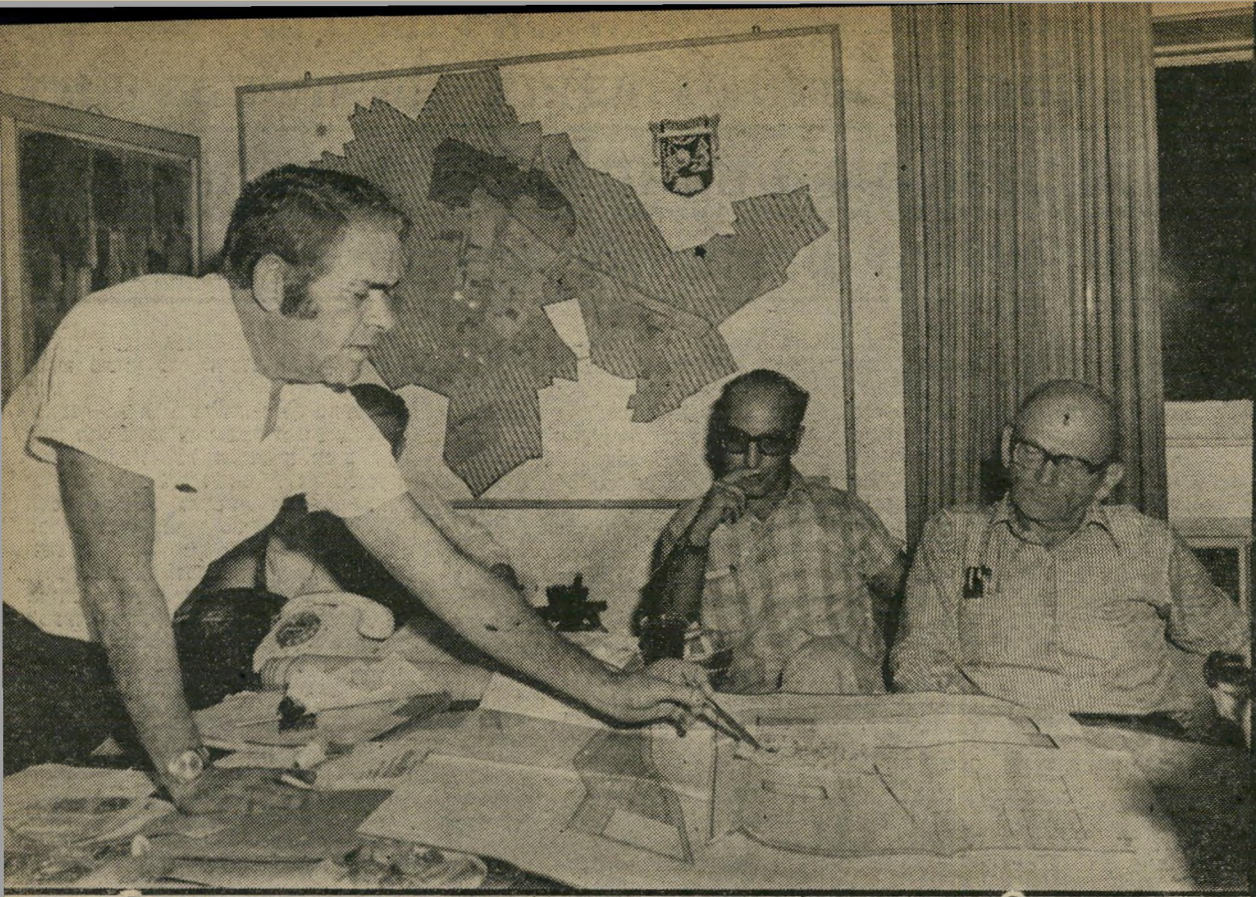

להפיל את ראש העיר

ב כי קורעזב עלה מן המדרגות המובילות ממרתף העצורים אל אולם המעצרים של בית המישפט השלום בתל-אביב.

השוטט התורן, אריה אבן-ארי, חדל לרגע מעבודתו ושלח מבט חמור בשוטרים שבאולם. רבי-הסמל הוותיק, מיסק,

החקפה נגדית

העירונית, וחזמין את העיתונאים כדי להוכיח שלא העדיף את הקבלן יוסף חלבי, אשר לפי טענת המישטרה הוא זה ששילם את הסכום של 100 אלף ל"י כדמיתיון לרכישת המיגרש. על קבלן זה גזר בית המישפט — לבקשת העירייה — צו הריסה וקנס.

בתחילת השבוע התגבר שמואל רכטמן, ראש-עיריית רחובות, על ההלם שנגרם לו עקב התפוצצות הפרשה, יצא להגן על עצמו ולטער את שמו. רכטמן גייס את חברי ועדת בניין-ערים

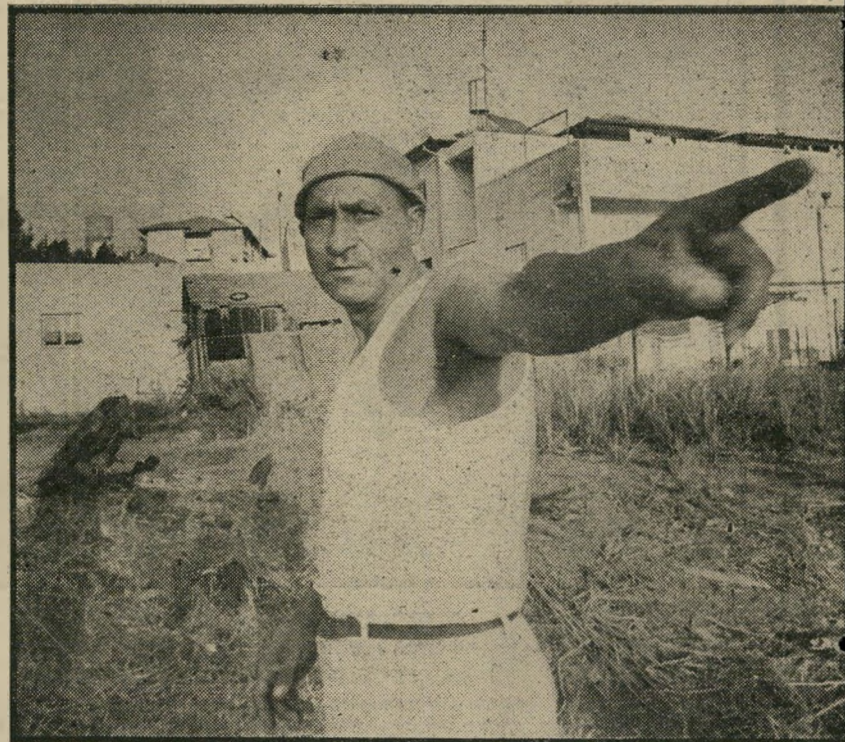
ועסקה גם בהפעלת מרפאות לניתוחים פלאסטיים (העולם הזה 1978). מלכת-היופי הישראלית לשעבר קפצה על העגלה הנכר-נה ברגע הנכון, לפני כשלוש שנים — כאשר ההפלות המלאכותיות עלו מן הר-מחמתת והותרו לכל אשה הנזקקת להן ב-מדינת ניו-יורק.

המחירים הסכו עממיים: בין 90 ל-120 דולר. לילי הדביקה את הצלחותיו המיסחריות של בעלה, מייקל, יצרן-הבגדים, ואף עלתה עליו בעסקיה. אך לילי לא שכחה את אחיה, יוסף, וקיבלה אותו לעבודה בחברה להפלות המלאכותיות שלה. יוסף הפך איש-עסקים. מכונות מפוארות עמדו לרשותו, וגשים

ושם קרובין מעל דפי העיתונות, בדיווח בפורים הפליליים.

מדוע מסעירה פרשת השוחד שהעביר הקבלן, לפקיד בכיר מאד בעיריית רחובות בות — באמצעות יוסף דג'אני — את הר-מדינה כולה?

גיבור הפרשה הוא בנם של אם יהודייה ואב ערבי. הוא התגורר עם משפחתו וגדל סמוך לסיבוב ביל"ו, שבין רחובות לקיבוץ גבעתי-ברנר. אחותו היא לילי מן, מי שהיתה מלכת-היופי של ישראל בשנת 1960. לילי היפהפייה עקרה לאמריקה הר-גדולה. הפכה שם מיליונרית תודות לרעיון מיסחרי מוצלח: היא הקימה תעשיית הפלות מלאכותיות במרכזה של ניו-יורק,

המאשים

רחמים בוני, אחד מבעלי-הלשעבר של מחצית המיגרש שמכירתו גרמה לפרשת השוחד, טוען שעדיין לא קיבל את מלוא המחיר שהובטח לו על-ידי הקבלן חלבי, בגלל התפוצצות הפרשה. „ברור לי“, טוען בוני, „שהר-מזים לפקיד-הבכיר-מאד נועדו לראש-העיר, וכולנו הרגשנו שמשוהו מתבשל פה.“

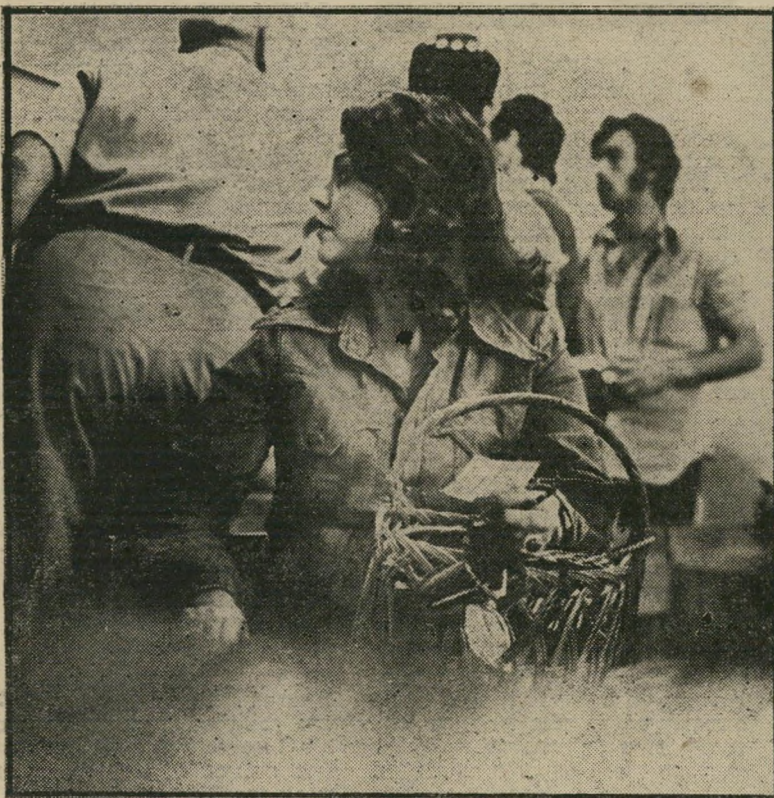
יוסף דג'אני נעצר בחשד שהעביר שוחד לפקיד בכיר מאד בעיריית רחובות. העצור איננו איש העולם-התחתון, ו-החשוד בקבלת השוחד אינו עבריון. שניהם קרובים קרבת-דם, ולאיש מהם לא חסר דבר.

נשא את ידיו בחוסר-אונים. „מה לעשות. כבוד“, אמר, „אף אחד לא נגע בו. הוא שוטט בוכה — הוא נשבר. הוא לא מיק-צועני.“

בכיו המד של יוסף דג'אני, בדרכו מ-אולם-המעצרים של בית-המישפט אל מר-

מאת

מרסל זוהר

מלכת היופי בבית המישפט
לילי דג'אני (מו) בילתה רגעים בלתי-נעימים באולם-המעצרים של בית-המישפט בתל-אביב. כשלא נדע ענינה נערך המחזה של הארכת מעצרו של אחיה יוסף בשיבועה ימים. אחיה המפונק של מלכת ההפלות המלאכותיות מניו-יורק, שבר את ליבה של לילי וכימעט שהפיל את דודו, ראש-העיר שמואל רכטמן.

יוסף דג'אני השממן, שהוא טיפוס בוהמי, השיג עד היום בשפע את הדברים שעליהם חלם בילדותו, ואפילו יותר מכך. ואם פרץ בבכי כשתוארך מעצרו בשיבועה ימים, הרי זה בשל הבושה שבהזכרת שמו

תף-העצורים בסוף השבוע שעבר, העלה באחת על הבמה שערווייה גדולה, וסחף עימו שמות מצללים, העלולים לאבד את עולמם בן-לילה. במידה שחשדותיה של המישטרה אכן יתאמתו.